

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 5 Ἰουνίου 1860, ἡμέρα Κυριακῆ, περί ὥραν 11^{ην} π. μ. συνήλθαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὰ μέλη τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας εἰς γενικὴν συνέλευσιν, καὶ ἦσαν παρόντα ἑβδομήκοντα ἕξ. Ταῦτα προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος Φίλιππος Ἰωάννου ὡς ἑξῆς.

Κύριοι,

Ἐπιτραπέντες διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου πρὸ ἑνὸς ἔτους τὰ ἔργα τῆς ἐφορίας τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἐσπουδάσαμεν νὰ δικαιώσωμεν τὴν ὑμέτεραν ἐμπιστοσύνην διὰ τῆς κατὰ δύναμιν ἐκτελέσεως τοῦ ἡμετέρου καθήκοντος. Συμπληρωθέντος δὲ ἤδη τοῦ ἔτους, συνεκαλέσαμεν ὑμᾶς σήμερον συμφώνως πρὸς τὸν τῆς ἐταιρίας κανονισμόν, ἵνα δώσωμεν λόγον τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον πράξεων ἡμῶν καὶ ἀποθέσωμεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς συνέλευσεως ταύτης τὴν ἐμπιστευθεῖσαν ἡμῖν παρακαταθήκην τῶν συμφερόντων τῆς ἐταιρίας. Ὁ ἔντιμος τῆς ἐταιρίας γραμματεὺς κύριος Στέφανος Κουμανούδης θέλει ἐκθέσῃ εἰς τὴν συνέλευσιν πάσας τὰς κατὰ τὸ λήγον ἔτος πράξεις τῆς ἐφορίας· ὁ δὲ ἔντιμος ταμίας αὐτῆς κύριος Γ, Καραμάνος, τὸν λογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν.

Ἐκ τῶν ἐκθέσεων τούτων ἡ συνέλευσις θέλει μάθῃ ὅτι καὶ τὰ μέλη τῆς ἐταιρίας ἐπὶ μείζονα προήχθησαν ἀριθμὸν, καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῆς ἱκανῶς ἠυξήθησαν, καὶ ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀθήναις λόγου ἄξια ἐνηργήθησαν, ἐξ ὧν προήλθεν ἤδη εἰς φῶς ὕλη οὐκ ὀλίγη, χρήσιμος εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην, καὶ ἔτι πλειοτέρα ἐλπίζεται εἰς τὸ μέλλον. Προσέτι καὶ ἀρχαῖά τινα ἀγάλματα, καὶ ἀνάγλυφα, καὶ τεμάχια, καὶ ἀγγεῖα, καὶ σκεύη, καὶ νομίσματα, χρήσιμα εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, ἠγοράσθησαν διὰ χρημάτων τῆς ἐταιρίας, ἢ προσνήχθησαν δῶρα ὑπὸ πολλῶν φιλοκάλων, καὶ ἐπισκευαὶ τινες ἀρχαίων μνημείων ἐγένοντο. Καθόλου δ' εἰπεῖν, ἐκ τῆς ἐκθέσεως θέλει γνωρίσῃ ἡ συνέλευσις, ὅτι τὰ πράγματα τῆς ἐταιρίας βαίνουνσι κατ' εὐχὴν, χάρις εἰς τὴν πρόθυμον ἐν πᾶσιν ὑποστήριξιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν πανταχοῦ ὁμογενῶν. Εἰς ταύτην πεποιθότες ἐλπίζομεν εἰς τὸ μέλλον ἔτι πλειοτέρας καὶ ἀδροτέρας πρὸς τὴν ἐταιρίαν συνδρομας, δι' ὧν αὕτη θέλει δυναθῆ νὰ ἐπιχειρήσῃ μεγαλήτερα ἔργα.

Κύριοι, ὅσον πλειότερον ἐν τινι λαῷ τιμᾶται ὅ,τι καλὸν ὑπάρχει ἐν τῷ παρελθόντι βίῳ αὐτοῦ, ὅσον πλειότερον σέβας ἀπονέμεται εἰς τὰ λόγου ἄξια λείψανα τοῦ προγονικοῦ αὐτοῦ βίου, εἰς τὰ μνημεῖα τῆς θρησκευτικῆς, ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ πολιτικῆς ἐνεργείας τῶν προπατόρων του, τόσον πλειότερον ἀναπτύσσεται τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα, τόσον ζωηρότερον διεγείρεται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸ αἶσθημα τῆς

φιλοπατρίας, τὸ γλυκύτατον ἐκεῖνο καὶ ἅμα ἐνεργητικώτατον αἴσθημα, ὅπερ κατορθώνει συνήθως ὅτι ἡ μεγίστη ὕλική ἰσχὺς νὰ κατορθώσῃ ἀδυνατεῖ. Ἴδου διατὶ παρὰ πᾶσι τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς λαμβάνεται σύντονος φροντίς (ἐν μέρει μὲν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ ἑταιριῶν ἐπὶ τούτῳ συνισταμένων) περὶ ἀνευρέσεως καὶ διατηρήσεως, περὶ συλλογῆς καὶ σκοπίμου διατάξεως τῶν μνημείων τοῦ παρελθόντος βίου αὐτῶν. Ἄλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει τόσον πλεότερον σεβασμὸν πρὸς τὰ σωζόμενα ἔτι ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἀρχαῖα μνημεῖα, τόσον μεγαλητέραν τιμὴν πρὸς τὰ ἀνευρισκόμενα λείψανα τοῦ προγονικοῦ αὐτοῦ βίου, ὅσον ὁ βίος οὗτος ὑπῆρξε λαμπρότερος, ὅσον ὁ ἀρχαῖος τῆς Ἑλλάδος αἰὼν παρίσταται ἀξιολογώτερος ἐν τῇ ὅλῃ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ δὲ προϊόντα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας εἶναι τελειότερα, ἰδεωδέστερα καὶ διδακτικώτερα, χρησιμεύοντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ὡς πρωτότυπα ἀριστοτεχνήματα, ὡς αἰεὶ ἀξιομίμητα, καὶ πολλάκις ἀμίμητα παραδείγματα. Οὐδεὶς φθόνος, Κύριοι, ἐὰν λέγωμεν ἐνταῦθα ἀλήθειαν, ἥτις παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, καὶ λέγομεν αὐτὴν οὐχὶ καυχώμενοι κενοφρόνως ἐπὶ πατραγαθία, ἀλλὰ κεντοῦντες καὶ παραθῆγοντες ἡμῶν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ καλὰ φιλοτιμίαν. Οὐδεὶς φθόνος ἐὰν μνημονεύωμεν τὴν ἀρχαίαν τῆς ἡμετέρας πατρίδος δόξαν, καὶ μνημονεύομεν αὐτὴν, ἵνα μὴ λησμονήσωμεν μήτε τὸ καθῆκον, ὅπερ ἐνδοξον ὄνομα ἐπιβάλλει εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, μήτε τὴν ἐπικειμένην παρὰ τῶν ἄλλων ἔθνων δικαίαν κατάκρισιν, ἐὰν δειχθῶμεν περὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου ὀλίγωροι. Ἐὰν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν πρώτων τῆς Ἑλλάδος δοκρυκτετόρων Ῥωμαίων ἡ πατρίς ἡμῶν διηνεκῶς ἐγυμνοῦτο τῶν καλλιτεχνικῶν κοσμημάτων αὐτῆς, ἅτινα λαφυραγωγούμενα μετεκομίζοντο εἰς ἄλλας χώρας καὶ πόλεις, ἵνα κοσμηθῶσι τὰς οἰκίας τῶν δυνατῶν ἢ τὰς δημοσίους οἰκοδομὰς, ἐὰν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ τῆς τελευταίας πολυδακρύτου ἡμῶν δουλείας οὐχὶ μόνον οὐδεμία παρὰ τῶν κρατούτων βαρβάρων ἐλαμβάνετο φροντίς περὶ διατηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου καταρρέοντων, ἢ ἄλλως φθειρομένων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, ἀλλὰ καὶ αἱ βέβηλοι αὐτῶν γεῖρες ἀναισθητῶς αὐτὰ κατέστρεφον, τούτο ἦτο ἀτύχημα, δι' ὃ ἐλογιζόμεθα ἄξιοι οὐχὶ τῆς κατακρίσεως, ἀλλὰ τῆς συμπαθείας τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων. Ἐὰν ὅμως καὶ νῦν ἔτι, ὅτε ἡ φίλη πατρίς θεῖα συνάρσει ἀπηλλάχθη τῆς βαρβάρου δεσποτείας καὶ εὐτυχῶς βασιλεύεται, ὃ δ' ἑλληνικὸς λαὸς ζῆ ἑαυτόνομος καὶ ἐλεύθερος· ἐὰν, λέγω, καὶ νῦν ἔτι, τὰ περιωθέντα τῆς προγονικῆς τέχνης καὶ δόξης λείψανα φθείρονται ἀμελοῦμενα, ἢ ἐξάγωνται τῆς πατρίδος κρυφίως πωλούμενα, ἐλκύομεν ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς κατάκρισιν καὶ χλεύην δικαίαν ὡς ἀπειρόκαλοι καὶ πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν πατέρων ἡμῶν, πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἡμετέρας πατρίδος ψυχροὶ καὶ ὀλίγωροι. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις καὶ διὰ νομοθεσίας σκοπίμου ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐγκαταστάσεώς της ἐφρόντισε, καὶ διηνεκῶς διὰ τῆς νομοθελεστικῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων αὐτῆς ὑπαλλήλων ἀρχῶν φροντίζει, ἵνα καὶ ἡ περαιτέρα φθορὰ τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ ἡ περαιτέρα ἐξαγωγή τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης ἐμποδίζηται, προσφέρονται δὲ τὰ ἐκ τούτων κατὰ καιροῦς ἀνευρισκόμενα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις προθυμεῖται νὰ ἀγοράζῃ αὐτὰ διὰ τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ἄλλ' ἕως λυπηρὰ πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἐμύθεν ἀκόρη πανταχοῦ νὰ σεβῆται, ὅσον

πρέπει, τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, ἡ δὲ ἐθνικὴ φιλοτιμία δὲν ὑπερνικᾷ πανταχοῦ τὴν τῶν χρηματικῶν πλεονεξίαν, ἥτις, ὅπου ὑπερισχύει, εὐρίσκει μέσα εἰς ὑπεκφυγὴν τοῦ περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων νόμου καὶ κρυφίαν τῶν ἀρχαίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γῆρας ἐξαγωγήν. Παραλείπω ἐνταῦθα, Κύριοι, λυπηρὰ τινὰ παραδείγματα, ἅτινα ἐδυνάμην περὶ τοῦ λεγομένου νὰ φέρω. Ἀρκοῦμαι δὲ μόνον νὰ καλέσω εἰς τοῦτο τὴν σύντονον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας προσοχήν, πιστεύων, ὅτι ὀφείλει αὕτη νὰ συντελέσῃ τὸ ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν ἐνδεχομένην τοῦ κακοῦ θεραπείαν, ὑποβοηθοῦσα κατὰ τὸν ἐνόντα τρόπον τὴν ἐνέργειαν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο δύο μέσα μοι φαίνονται ἰκανῶς ἐπιτήδεια, τὰ ἐξῆς· α. ἡ διηλεκτικὴ περὶ αὐξήσεως τῶν πόρων τῆς ἐταιρίας πρόνοια, δι' ἣν θέλει καταστῆ εἰς αὐτὴν δυνατὸν νὰ διατηρῆ μὲν διὰ σκοπίμου ἐπισκευῆς τὰ χρεῖαν αὐτῆς ἔχοντα ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα, νὰ προσφέρῃ δὲ εἰς τοὺς κατέχοντας ἢ ἀνευρίσκοντας λόγου ἄξια προϊόντα τῆς ἀρχαίας τέχνης τιμῆν, ἂν μὴ ἴσῃν, οὐχὶ ὅμως καὶ πολὺ ἐλάττωνα ἐκείνης, ἣν αὐτοὶ δύνανται νὰ εὕρωσι παρὰ τῶν φιλαρχαίων ἀλλοδαπῶν· β. ἠθικὴ τις ἐπὶ πάντων τῶν πολιτῶν ἐπενέργεια τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας διὰ τῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα μελῶν αὐτῆς. Εἰς ἕκαστον δηλονότι μέλος τῆς ἐταιρίας ἐπιβάλλεται τὸ καθήκον τοῦ συντελεῖν μετὰ ζήλου πρὸς τὸν φιλόπατριν καὶ φιλόκαλον αὐτῆς σκοπὸν, οὐχὶ μόνον παρέχον προθύμως τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ χρηματικὴν συνδρομήν, ἀλλὰ καὶ σπουδάζον λόγῳ τε καὶ ἔργῳ νὰ ἐμπνέῃ, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκηται, εἰς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπαιδεύτους, σέβας πρὸς τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τοιαύτην, ὅποια δὲν ἀνέχεται χάριν ὀλίγου ἀργυρίου νὰ γυμνώται διηλεκτικῶς ἢ φίλη πατρίς ἀπὸ τῶν ἀνευρισκομένων ἐπι ὀλίγων προϊόντων τῆς ἀρχαίας τέχνης, καὶ αὐτὴ μόνη νὰ μένῃ ἐστερημένη τῶν καλλιτεχνημάτων ἐκείνων, ἅτινα πλασθέντα τὸ πάλαι ὑπὸ τῶν χειρῶν τῶν τέκνων αὐτῆς κοσμοῦσι σήμερον τὰ Μουσεῖα πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν. ὦ! τίνος Ἑλληνοῦς ἡ καρδιά δὲν πιέζεται ὑπὸ λύπης, ἀναλογιζομένου, ὅτι τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύνανται σήμερον νὰ γνωρίσωσι τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἑλλάδος τέχνην, εἰ μὴ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος; Ἐκαστος ἡμῶν, Κύριοι, ἕκαστον μέλος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἄς θεωρῆ ἑαυτὸν ἱεροφύλακα, ὡς εἶπειν, τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς ἡμετέρας πατρίδος· ἕκαστος ἡμῶν ἄς θεωρῆ ἑαυτὸν μέλος ἱερατείας τινὸς ὠρισμένης νὰ ἐμπνέῃ καὶ διατηρῆ εἰς τὰς καρδίας τῶν ὁμογενῶν σέβας πρὸς τὰ ἱερὰ λείψανα τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τῶν μνημείων τῆς τέχνης αὐτῶν, ἅτινα ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖᾳ αὐτῶν σιγῇ κηρύσσουν τὸ ἀρχαῖον τῆς πατρίδος ἡμῶν μεγαλεῖον καὶ ἐθυμίζουσι πάντας ἡμᾶς, τί πρὸς ταύτην ὀφείλομεν.

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔλθεσιν.

Κύριοι!

Μετ' ἐλπίδος ἀγαθῆς πέρυσιν ἡ ἐφορία ἀνεδέχθη τὰ ἀνατεθέντα αὐτῇ διὰ τῆς ψήφου Σχ. καθήκοντα, καὶ σήμερον παρουσιαζομένη ἐνταῦθα πρῶτον πάντων ὀφείλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πρὸς τε τὰ παρόντα καὶ τὰ ἀπόντα μέλη τῆς ἐταιρίας διὰ τὴν συν-

δραστήριον, ἣν ἀπὸ τῆς ἐχορήγησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἥτις ὑπερτέρα φανεῖσα ἀναμφιβόλως τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη, διευκόλυνεν ἱκανῶς καὶ προήγαγε τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα. Ἐπὶ πόσον δὲ ταῦτα προήχθησαν καὶ ἂν κατὰ λόγον τῶν χορηγηθειῶν συνδρομῶν ἢ ἐνδεέστερον ἴσως, τοῦτο θέλετε κρίνει ὑμεῖς, ἀκούσαντες πρῶτον τὴν ἐπομένην ἐκθεσιν, εἰς ἣν ἀμέσως μεταβίνομεν.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν τῆς ἐταιρίας μελῶν, τῶν πρᾶσχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα.

Μέλη ὅτε ἀνελάβομεν πέρυσι τὰ τῆς ἐφορείας ἔργα ἦσαν ἐγγεγραμμένα 403, συναριθμουμένων δὲ καὶ 28 δῆμων τοῦ βασιλείου, ἐξ ὧν οἱ μὲν εἶχον πέμψει ἕως τότε τὴν συνδρομῆν των, οἱ δὲ εἶχον ὑποσχεθῆ, ἀνέβαινεν ὁ ὅλος ἀριθμὸς εἰς 431. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος τοῦτο, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν, συναριθμουμένων πάλιν καὶ 71 δῆμων, ἀνέβη εἰς 622, ἀλλὰ ἐξαιρουμένων 14, ἧτοι ἐνὸς μὲν μέλους πραιτηθέντος, 13 δὲ ἀποβιωσάντων, μένουσιν 608. Ἐκ τούτων πάντων τὸ ἐν τέταρτον περίπτου δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι συνδρομῆν. Ὑπάρχοντα δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην πρῶτον τινὲς τῶν δῆμων, τῶν ὑποσχεθέντων, διότι τὸ πλεῖστον αὐτῶν μέρος οὐδ' ἐξεφράσθη ὅλως, ἂν θέλῃ νὰ συντελῇ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἄλλοι ὅμως δῆμοι κατὰ λόγον τῶν προσόδων αὐτῶν γενναίως συνέδραμον, ὡς θέλει δειχθῆ ἐν τῷ προσαρτηθησομένῳ εἰς ταύτην τὴν ἐκθεσιν καταλόγῳ. Ὀλίγιστοι δὲ ἀντικρὺς ἀπρηνήθησαν τῇ ἐταιρίᾳ τὴν συνδρομῆν των, καὶ οὗτοι οὐ τῶν ἀπορωτάτων. Παρὰ δὲ τοῦ δήμου Ἀθηνάκων, ὅστις πέρυσιν συνέδραμε χιλιάσι δραχμαῖς, ἐκρίναμεν καλὸν ἐφέτος νὰ ζητήσωμεν, ἀντὶ χρημάτων νὰ παραχωρῇ τῇ ἐταιρίᾳ ἐκάστοτε ἀναλόγου τιμῆς ἐκκλησιόπεδα ἐξ ἐκείνων ἃ ἐκποιεῖ ἐνίοτε εἰς ἰδιώτας, ἵνα λαμβάνουσα αὐτὰ ἡ ἐταιρία ποιῇ ἐν αὐτοῖς ἀνασκαφάς, ὡς ὄντος πιθανωτάτου ὅτι αἱ ἐκκλησίαι ἰδρῶντο συνήθως ἐπὶ παλαιότερων θεμελίων τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ μεθ' ἡμᾶς ἐφορεία θέλει λάβει εὐχάριστον περὶ τούτου ἀπάντησιν παρὰ τῆς δημαρχίας.

Εἴτα δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν οὐπω πληρωσάντων ὑπάρχοντα εἰς πλείονες τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας Ἑλληνοδιδασκάλων, εἰς οὓς εἶχον σταλῆ παρὰ τῆς πρὸ ἡμῶν ἐφορίας τὰ διπλώματα ἐπ' ἐλπίδι οὐχὶ τόσοσιν ὅτι ἤθελον δεχόμενοι αὐτὰ συντελέσει χρηματικῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐταιρίας, ὅσον ὅτι ἤθελον φιλοτιμηθῆ καὶ ἄλλως πως νὰ γίνωσιν ὠφέλιμοι, προσέχοντες εἰς τὴν συντήρησιν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχαιοτήτων, ὧν πολλὰ ἐξ ἀδιανομοῦ τῶν κατοίκων, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν ὑφίστανται βλάβας οὐ σπανίως. Καὶ κατὰ τούτου μὲν τοῦ κακοῦ ἴσως τινὲς τῶν Ἑλληνοδιδασκάλων ἀντιστρατεύονται, συνδρομῆν δὲ χρηματικὴν ὀλίγοι ἐπέμψαν, τῶν πλειόνων, ὡς εἶπα, σιωπησάντων, πιθανῶς δι' ἀπορίαν πολλὴν καὶ ἔνδειαν.

Τρίτον καταλέγονται εἰς τοὺς καθυστεροῦντας 94 μέλη ἐν Ὀδησσῷ, ἐνθα ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐταιρίας Κωνστ. Κόκκινος, ἀσθενῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ τελευταίαν ἀποβιώσας, δὲν ἐπέροφθασε νὰ γράψῃ τῇ ἐφορείᾳ, τίνα τῶν ἐκεῖ μελῶν συνέδραμον. Ἐλήφθη δὲ περὶ τούτου ἡ δέουσα πρόνοια.

Περιμένονται δὲ ἐντὸς ὀλίγου αἱ τῶν ἐν Αἰθέρπουλ 29 μελῶν συνδρομαί, ὡς τοιαῦται ἐστάλησαν καὶ παρὰ τῶν ἐν Μαγχεστρίτῃ ὁμογενῶν. Ἐν ἀμφοτέροις ταύταις ταῖς πόλεσι

ἐνεγράφησαν τὰ μέλη ἐπιμελεία τοῦ ἀξιότιμου Κ. Γ. Μαντζαβίνου· μετὰ ταῦτα δὲ ἐδέ-
γθησαν προθύμως τὴν ἐκεῖ ἐπιτροπείαν ἐν μὲν Μαγχεστρία οἱ Κ. Σ. Ν. Φραγκόπουλος
καὶ Λουκᾶς Μαυρογορδάτος, ἐν δὲ Αἰβερπουλ οἱ Κ. Γ. Μ. Παπαγιάννης καὶ Ζ. Π. Σκυ-
λίτσος.

Εὐχάριστον δὲ εἶναι νὰ Σᾶς εἰπώμεν, Κύριοι, ὅτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ὁμογενῶν τῶν ἐν
τῷ βασιλείῳ καὶ ἔτι πλέον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσήνεγκαν τῇ Ἐταιρίᾳ συνδρομὰς
πολὺ μείζονας τοῦ ἐν τῷ ὀργανισμῷ σημειουμένου κατωτάτου ὅρου. Εἰς τὸν προσαρτηθη-
σόμενον ταύτῃ τῇ ἐκθέσει ὀνομαστικὸν κατάλογον πάντων τῶν μελῶν θελετε ἰδεῖ τὰ ὑπε-
ρέχοντα ποσὰ σημειούμενα. Ἐνταῦθα δὲ ἐξαίρομεν, ὡς εἰκὸς, τοὺς ὑπὲρ τὰς 500 δραχ.
προσενεγκόντας, καὶ εἰσὶν οἱ ἑξῆς·

Ἄνώνυμός τις ἐν Βουκουρεστίῳ φιλογενῆς 1000 μὲν ἔπεμψε δραχμὰς διὰ τὸ 1859
ἔτος, ἀνὰ 600 δὲ ὤρισε διὰ τὰ ἐφεξῆς ἔτη.

Ὁ ἐν Πετρούπολει ἐπίτιμος τῆς ἑταιρίας ἀντιπρόεδρος Κ. Δημ. Μπεναρδάκης ἐφ' ἅ-
παξ μὲν δρ. 4000, κατ' ἔτος δὲ 1000.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Κ. Ἄνδρ. Συγγρός δρ. 1232.

Ὁ ἐν Μαγχεστρία Κ. Σ. Ν. Φραγκόπουλος δρ. 600, ἐκτὸς τῆς ἄλλης αὐτοῦ συνδρο-
μῆς ἐκ λιρῶν δύο.

Ὁ ἐν Πετρούπολει Ἑλληνικὸς πρόξενος Κ. Ἰω. Κοντογιαννάκης δραχ. 558 ἐτησίως.

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Κ. Κωνστ. Γρ. Σουτσοσ δρ. 6000, πληρωθησομένης εἰς τρία ἔτη,
ἀνὰ 2 χιλ. κατ' ἔτος.

Τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει μέλη τῆς αὐτόθι ἀρχαιολογικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συστάσεως
πέρυσιν ἐπὶ βοήθειά τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ
Κ. Ἰακ. Ῥάλλη, ἔπεμψαν, ἐπιμελεία τοῦ αὐτόθι προξένου τῆς Ἑλλάδος Κ. Ἄριστ. Πα-
λαιολόγου, δρ. 1785, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς Κ. Ι. Κ. Γεωργαντόπουλος
γράφων πρὸς ἡμᾶς παρέχει τὴν ἐλπίδα καὶ ἄλλων εἰς τὸ μέλλον συνδρομῶν.

Πάντα τὰ ἄνω εἰρημένα ποσὰ εἰσέτι δὲν εἰσεπράχθησαν. Ὅσα δὲ εἰσεπράχθησαν, ἐνούμε-
να μετὰ τῶν ἄλλων τακτικῶν τῶν μελῶν συνδρομῶν καὶ τῶν προσφορῶν καὶ εἰ τινοσ ἄλλου
ἐσόδου τῆς ἑταιρίας μετὰ καὶ τοῦ περισσεύματος τοῦ παρελθόντος ἔτους, τοῦ ἐκ δραχμῶν
2549, ἀποτελοῦσι τὸ ποσὸν 16,394 δραχμῶν. Λεπτομερεστέραν δὲ αὐτῶν καταγραφὴν
θελεῖ Σᾶς ἀναγνώσει ὁ ἀξιότιμος ταμίας τῆς ἐφορίας· ἀλλ' εἶναι ἔτι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς
ἑταιρίας 6000 δρ. αἵτινες ὅσον οὕτω εἰσπράττονται.

Τὸ ποσὸν τῶν 16,394 δρ. ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶχεν ἡ ἐφορεία εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀρ-
χαιολογικοῦ ἔτους εἰς τὴν διάθεσιν τῆς, διότι συνήχθη κατὰ μικρόν. Ὅθεν οὐδ' ἠδύνατο
νὰ ἐπιχειρήσῃ ἔργα μείζονα, εἰς ἐλπίδας ἀορίστους βασιζομένη, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν κατὰ
στενὸν τινα καὶ περιορισμένον προϋπολογισμὸν ἔκρινε καλὸν νὰ διαγράψῃ τὰ μέλλοντά
τῆς ἔργα, ἀλλ' ὅπως ἐκάστοτε αἱ περιστάσεις ὑπαγόρευον, οὕτως ἐκινεῖτο, καὶ δὲν με-
τανοεῖ ἐπὶ τούτῳ. Βεβαίως οὔτε εἰς σχηματισμὸν κεφαλαίων μεγάλων ἔπρεπε νὰ
σκοπεύσῃ, ἀπρακτοῦσα ἐν τῷ μεταξὺ καὶ λήθῃν ἑαυτῆς ἐμποιοῦσα εἰς τὸν κόσμον, οὔτε

νὰ ἐξαντλήσῃ πάσας τὰς εἰσπράξεις τοῦ ἔτους, ὥστε ἡ ἐρχομένη ἐφορεία νὰ περιέλθῃ εἰς ἀμηχανίαν τινὰ, ἔστω καὶ στιγμιαίαν.

Ἐνήργησε δὲ ἐκ τῶν ἐνόντων τὰ ἑξῆς.

Πρῶτον ἀ ν α σ κ α φ ά ς. Αὐταὶ ἐκ διαφόρων αἰτιῶν ἤρχισαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολὺ βραδέως. Μετὰ τὴν ὥραν τῶν θερινῶν καυσῶνων, τὴν ἀκατάλληλον εἰς σκαφήν, διενεόθη πρῶτον ἡ ἐφορεία νὰ ἀποτελειώσῃ τὴν ἐκκάθαρσιν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ἥτις ἱκανῶς εἶχε προῆθῃ κατὰ τὸ πρὸς πρὸ ἔτος. Καὶ δὲν ἤλπιζε μὲν νὰ ἀνεύρῃ σημαντικὰ λείψανα τῆς σκηνῆς ἢ τῆς ὀρχήστρας, ἀλλ' ὅμως καλὸν ἐθεώρει νὰ καθάρσῃ ἐντελῶς ἀπὸ τῶν ξένων χρωμάτων τοὺς σεμνοὺς ἐκείνους χώρους τῆς τῶν Ἑλλήνων δραματοποιίας καὶ διὰ τὸν τόπον αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν καὶ ἵνα συνειθίσωμεν νὰ περαίνωμεν ὅσα ἀρχίζομεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθεωρήθη ἐπάναγκες νὰ ἀφαιρεθῶσι πρῶτον τὰ εἰς τὸ ὑψηλότατον καὶ δυτικὸν μέρος τοῦ κοίλου ἔτι ἀπομένοντα χρώματα, ἡ δὲ μετακόμισις τούτων ἤθελεν ἀπαιτήσῃ τόσα χρήματα, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ ἐταιρία ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τοῦτο τὸ ἄγονον ἔργον ἀπαρκυμένη, νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ ἄλλο τι ἔργον παρκαγωγικόν, διὰ ταῦτα ἡ ἐφορεία ἐπέζητησε ταχεῖαν τινὰ ἐπικουρίαν, ταύτην δὲ μὴ βλέπουσα ἐρχομένην, ἀπέστη τέλος τοῦ ἔργου τούτου, καὶ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν τῆς εἰς ἄλλα, περὶ ὧν θέλει δηλώσει προῖων ὁ λόγος. Ἐν τούτοις πρὸς πρὸ ἔτος ἤδη τοῦ φθινοπώρου καὶ προδύτης ἱκανῶς καὶ τοῦ χειμῶνος αὐτοῦ, ἐσκέφθημεν ἄλλο τι μέρος νὰ ἀνασκάψωμεν ὑπισχνούμενόν τι, καὶ ὡς τοιοῦτο ἐθεωρήσαμεν τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν, τὴν κειμένην πρὸς δυσμὰς τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τετρακιονίου, ἥτοι τῆς κοινῶς λεγομένης Πύλης τῆς ἀγορᾶς. Ἐκεῖ ἐφαίνοντο ὑπὲρ γῆς τέσσαρες παλαιοὶ μεγαλόλιθοι τοῖχοι, ἀφεστῶτες μὲν ἀπ' ἀλλήλων, δεικνύοντες δὲ πολλὴν ὁμοιότητα τῆς κατασκευῆς, ὧν ὑψηλότατα ἐξεῖχεν ὁ βορειότατος, σώζων καὶ μέρος μικρὸν τοῦ γείσου, εἰς δὲ τῶν μέσων εἶχεν ἐπιγραφὴν τιμητικὴν ἀνδρὸς τῶν μ. Χ. Ῥωμαϊκῶν χρόνων, διήκουσαν διὰ δύο λίθων, ὁ δὲ νοτιώτατος, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἐκκλησία ἡ Πυργιώτισσα, εἶχε καὶ αὐτὸς ἐπιγραφὴν στιχηρὰν ἐπὶ τοῦ πρὸς δύσιν διαζώματος, ἱκανῶς σπουδαίαν, μᾶλλον διὰ τὸ ὅτι δὲν λέγει, παρὰ διὰ τὸ ὅτι λέγει· ἀλλὰ περὶ αὐτῆς κατωτέρω. Εἶχεν δὲ ἤδη ἀγοράσει ἡ Κυβέρνησις τὰς πλείστας τῶν ἐκεῖ οἰκιῶν καὶ τὰ οἰκόπεδα, μία δὲ τῶν οἰκιῶν τούτων, ἡ πρῶτη Σαλωνιτίδου, ἦτο ὠκοδομημένη ἐπὶ τοίχου ἀρχαίου, ὑποδεικνύοντος συνέχειάν τινα πρὸς τὸν τῆς Παναγίας Πυργιώτισσης. Ἀφ' οὗ λοιπὸν διὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀγορὰν ἡ εὐκολία τῆς ἀνασκαφῆς ὑπῆρχε, τὸ δὲ ἐκεῖ ἐν πιθανῶς καὶ συνεχῆς ἀρχαίον οἰκοδόμημα ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων διαφόρως ὠνομάζετο διὰ τὴν ἔλλειψιν σαφῶν ἐκ τῆς ἀρχαιότητος μαρτυριῶν, ἐζητήσαμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐλάβομεν τὴν ἄδειαν τῆς ἀνασκαφῆς, ἐλπίζοντες νὰ συντελεσώμεν τι εἰς λύσιν ζητήματος τοπογραφικοῦ. Ἄλλοι δηλ. ἔβλεπον ἐκεῖ τὰ λείψανα τῆς Ποικίλης στοᾶς, ἄλλοι ἐπέειθοντο, ὅτι εἶναι τὸ γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου, ἀδύτου μένοντος, τίνος τῶν πολλῶν Πτολεμαίων (*), ἄλλοι ὑπετόπαιον νὰν ἐκεῖ τῆς Ἡρας,

(*) Ἡ περὶ γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου γνώμη ἐστηρίζετο καὶ ἐπὶ βάρθρον τι ἐνεπιγραφόν, αὐτοῦ τοῦ εὐρεθέντος πρὸ τῆς Ἑλλήν. ἐπαναστάσεως καὶ ἐκδοθέντος ἐν τῷ G. I. Gr. ὑπ' ἀριθ. 360.

καὶ ἄλλοι ἴσως ἄλλα ἐπίστευον, ἔχοντες πάντες καὶ τοὺς ἐναντίους των. Τὸ δὲ πάντων περιεργότατον, οὐδεὶς τῶν μέχρι τοῦδε περιηγητῶν, ὅσον εἰζεύρω, εἶχε ποτὲ ἰπεικονίσει ἢ σχεδιάσει πάντα ὁμοῦ τὰ τρωζόμενα 4—5 ἐρείπια οὔτε καταδείξει τὴν κληθῆ αὐτῶν σχέσιν πρὸς ἀλλήλα καὶ πρὸς τὰ σιμεία τοῦ οὐρκνοῦ. Ἐύχριστοῦντο δὲ μᾶλλον εἰς εἰκοτολογίας, ἐν αἷς τῇ ἀληθείᾳ τοὺς ἄλλους πάντας ὑπερηκόντισεν ὁ, ὅσον εἰζεύρω, τελευταῖος περὶ αὐτῶν γράφας Goepping (*). Ἄλλως δὲ καὶ ἡ ἔκτασις τῆς οἰκοδομῆς καὶ τὸ σχέδιον αὐτῆς τὸ οὐχὶ ἀπλοῦν, καὶ τὸ ἐξυγκλημένον περὶ χῶμα ἐφαίνοντο ὑπισχνόμενα ἀνοκαλυφθεὶς ἀξίως λόγου· καὶ σήμερον, ἐν καὶ τοῦ ἔργου τῆς ἀνασκαφῆς μόλις τὸ ἐν τρίτον ἐξετελέσθη, δυνάμεθα νῦν εἶπωμεν, ὅτι δὲν ἐβούθημεν ὅλως τῶν ἐλπίδων.

Ἡ ἀνασκαφή ἤρξετο τῇ 3 Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους καὶ ἐξακολουθεῖ ἄνευ διακοπῆς ἔτι καὶ νῦν Κρημισθεντων τῶν νεωτερικῶν οἰκημάτων καὶ μέρους τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς, τοῦ χειρίστου καὶ ἐν νεωτέροις χρόνοις ἐπισκευασμένου, ἐχώρησεν ἡ σκαφή εἰς βάθος ἱκανὸν καὶ ἔκτασιν πρὸς τε ἀνατολὰς καὶ ἄρκτον, καὶ ἀνεδειξεν οἰκοδομήν, ἧς καὶ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ σχῆμα δὲν ἐγνώριζον πρότερον ἀκριβῶς οἱ ἀρχαιολογοῦντες. Καὶ εἰς θετικὸν μὲν τι συμπέρασμα περὶ αὐτῆς ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰσέτι δὲν ἐβλήθημεν, ἀλλὰ κέρδος οὐ μικρὸν θεωροῦμεν τὸ ὅτι δύνανται τις νῦν ἀρνητικῶς ν' ἀπορνήσῃ περὶ εἰκαστῶν τινῶν, καὶ ἰδίως σιθρὰ ἀποδείκνυται ἡ εἰκασία ἐκείνων, οἵτινες εἰς τὴν ὅλην συστάδα τῶν ἐρείπιων μὴ προσέξαντες, ἀλλ' εἰς μόνον ἐν εἰς αὐτῶν, ἀπεβάνθησαν, ὅτι τὸ κρηπίδωμα καὶ οἱ τοῖχοι τῆς Πανακτικῆς Πυργιωτίσης εἶναι ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων ἐκ μικροῦ χρόνου τῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ βεβαίως εἶναι ἐν τῶν νεωτάτων, κατασκευασθὲν ἐπὶ Ῥωμαίων, ἴσως δὲ καὶ ἐν πολὺ κατωτέροις ἔτι χρόνοις. Ἄλλ' ὡς εἶπωμεν πρότερον, τί ἔδειξαν αἱ ἀνασκαφαί, καὶ ἔπειτα ἐπανερχόμεθα πάλιν εἰς τὸ ζητούμενον.

Ἐδείχθη λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, ὅτι τὸ κύριον καὶ μέγα οἰκοδόμημα, ἐκ δύο παράλληλων συγκεκλιμένων τοίχων, διήκει κατὰ μήκος ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν, ἐπὶ 114 περίπου μέτρα, ἔχον θύρας πολλὰς, συμμετρικῶς διατεθειμένας ἐν τῷ πρὸς δύσιν βλέποντι τοίχῳ. Πιθανώτατον δὲ καθίσταται, ὅτι ὅσαι θύραι, τόσαι καὶ οἰκήματα ἐχωρίζοντο τοῖς ἰσχυροῦς εὐροῦμεν μέχρι τοῦδε δύο χωρίζοντας τοίχους· τὰ δὲ οἰκήματα ἔχουσι μικρὸν βῆθος καὶ πλάτος ἀναλόγως ἐπίσης μικρὸν, οἱ τοῖχοι δὲ ὑψοῦνται ἱκανῶς, ἀλλ' ἄδηλον, ἂν ὑπῆρχε καὶ ἀνώγειον. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἄκρου τῆς οἰκοδομῆς, τοῦ πρὸς νότον, προέχει τοῖχος οὐ πολὺ πρὸς δύσιν, ἀλλ' ὅσον ἐπὶ μέτρα 14, τῆς αὐτῆς ὡν κατασκευῆς, ἧς καὶ οἱ δύο μακροὶ τοῖχοι, ἔχον ἐκ καὶ αὐτὸς θύρας δύο, ἀλλὰ τὴν μὲν μίαν πᾶν πλατεῖαν καὶ ἀψιδωτήν, τὴν πλησιέστατα πρὸς τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν, τὴν δὲ ἄλλην μικρὰν καὶ ἄνευ ἀψίδος. Ἄν δὲ καὶ οὗτος ὁ τοῖχος εἶχεν ἕτερον παράλληλον ὀπισθεν τοῦ πρὸς νότον, ὥστε νὰ σχηματίζονται καὶ ἐνταῦθα διὰ χωρίζοντων τοίχων οἰκήματα, εἶναι ἄδηλον, ὡς μὴ προχωρησίσσης ἐνταῦθα τῆς σκαφῆς, διὰ τὸ ἐμπόδιον τῆς δημοσίας ὁδοῦ καὶ τῶν παρακειμένων τῇ ὁδῷ οἰκιῶν.

(*) Ἴδε Berichte ueber d. Verhandl. d. K. Saechs. Gesellsch. d. Wissensch. zu Leipzig. Philol. histor. Cl. II, 1853, σελ. 59. κ. ε.

Ἄδηλον δὲ ἐπίσης, ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ βορείου ἄκρου τῆς οἰκοδομῆς προέχει τοῖχος, ἀντίστοιχος τοῦ ῥηθέντος πρὸς δύσιν. Ὁ τοῖχος οὗτος ὁ βραχὺς ἀπολήγει εἰς ὀρθοστάτην λίου Πεντεληπίου, ἐξ οὗ εἶναι κατεσκευασμένα καὶ πάντα τὰ ὑπέρθυρα, ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν τῆς οἰκοδομῆς σύγκειται τὰ μὲν κάτω μέχρι ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περιπυ μέτρου ἀπὸ τῶν θεμελίων ἐκ λίθου Ὑμηττείου, τὰ δὲ ἄνω ἔσωθεν τε καὶ ἔξωθεν ἐκ λίθου σκληροῦ κογχυλιίτου, κεκομμένου τετραγωνικῶς καὶ ἐπιμελῶς συνηρμοσμένου, ἀλλ' ἔχουτος τὴν ἐπιφάνειαν οὐχὶ λείαν ὅθεν καὶ πιθανώτατον, ὅτι ἦσαν οἱ τοῖχοι ἢ χρισμένοι, ἢ μὲ λεπτὰς μαρμάρου πλάκας ἐνδεδυμένοι, ὁποίας εὔρομεν πολλὰς αὐτοῦ τεθραυσμένους καὶ συνήγομεν αὐτὰς ἐπιμελῶς, ἵνα καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ἀσφαλέςτερόν τι συμπερανθῆ. Τῶν δὲ θυρῶν αἱ παραστάδες καὶ τὰ κατώφλια εἶναι ἐκ λίθου Ὑμηττείου. Καὶ τὰ μὲν μέχρι τοῦδε, τῆς οἰκοδομῆς ἀπλᾶ ὀπισσοῦν, νομίζομεν, καὶ εὐκατάληπτα, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε, αἰνίγματα δύσκολα παρουσιάζουσι. Διότι πρὸ τοῦ πολυθύρου μακροῦ τοῖχου τοῦ πρὸς δύσιν, ἀφ' οὗ ἡ σκαφή ἐφθασε μέχρι τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸ τοῦ κατωφλίου τῶν θυρῶν, εὔρομεν χώρον ἐκεῖ ἄστροτον ἐπὶ ἐν περιπυ μέτρον, εἶτα δὲ παρ' ἅπαν τὸ μῆκος τῆς οἰκοδομῆς σπονδύλους κίωνων παρίνων ἀρραβδώτων πλαγιασμένους, ἐνὸς περιπυ μέτρου μήκους, ἀποτελοῦντας δὲ τούτους τὴν βᾶσιν τοῖχου ἐξ ὀρθῶν λίθου Ὑμηττείου πλακῶν μετὰ διαζωμάτων, ὅστις φαίνεται ὅτι δὲν ὑψοῦτο πολὺ πλέον τοῦ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου ὑπὲρ τὸ παλαιὸν ἔδαφος. Τοῦλάχιστον δὲν εὔρομεν αὐτοῦ ὑψηλότερον μέρος. Οὗτος δὲ ὁ τοῖχος, οὕτω κατεσκευασμένος, ἀφίνει κενὸν μεταξὺ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ τῶν θυρῶν τοῖχου χώρον, ὅστις εὐρέθῃ πεπληρωμένος χώματος καὶ λίθων ἄνευ ἀσβέστου. Περαιτέρω δὲ τῶν πλαγίων σπονδύλων τῶν ἀποτελούντων, ὡς εἶπομεν, τὴν βᾶσιν τοῦ χαμηλοῦ τούτου τοῖχου, τὸ ἔδαφος εὐρέθῃ ἐστρωμένον κακῶς καὶ ἀτέχνως μικροῖς λίθοις ποικίλοις, ἐνιαχοῦ δὲ σώζονται καὶ μάρμαρα ἀποτελοῦντα τὴν στρώσιν, ποῦ λεπτὰ καὶ ποῦ παχέα, παχέα δὲ ἐκεῖ μόνον, ἔνθα ἐφάνη μίξις βᾶσις κίονος πρὸς τῆ νοτιοανατολικῆ γωνία, ἐν ἀποστάσει δὲ ἀπ' αὐτῆς συμμετρῶ θέσις βᾶσεως κίονος περιγραφομένη σαφῶς ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ, καὶ ἄλλη τοιαύτη θέσις ἐν πολὺ μείζονι ἀποστάσει πρὸς βορρᾶν, καὶ προσωτέρω ἄλλαι δύο ἔτι θέσεις τοιαῦται. Σπονδύλους δὲ παρίνους ἀρραβδώτους βλέπομεν πλείστους ἐντετειχισμένους καὶ ἀλλαχοῦ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις προσθήκαις ταῖς γενομέναις τῆ πολυθύρω οἰκοδομῆ, ἐτι δὲ καὶ ἐπιστύλια πολλὰ καὶ γεῖτα τινὰ καὶ τρίγλυφα οὐκ ὀλίγα πῶρινα εὐρίσκομεν, τινὰ δὲ τῶν τριγλύφων ζωηρότατα διετήρησαν χρώματα, ἐρυθρὸν καὶ κυανοῦν, μέρη ὄντα προφανῶς Δωρικοῦ κτίσματος, ἐξεργασίας καλῆς. Ταῦτα πάντα μετεχειρίσθησαν ὡς ὕλην οἰκοδομικὴν οἱ μεταγενέστεροι πρὸς τε τὸν χαμηλὸν τοῖχον, περὶ οὗ διελίδομεν, καὶ πρὸς τὰ ἐξῆς δύο ἕτερα πρόσθετα μέρη, τὰ ὁποῖα θεωρητέα ὡς σύγχρονα τῷ χαμηλῷ τοίχῳ καὶ συνημμένα ἀλλήλοις ἀρχιτεκτονικῶς, ἐννοοῦμεν δὲ ὑπὸ τὰ 2 ταῦτα μέρη, πρῶτον, τοὺς τρεῖς πρὸ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς κατεσκευασμένους πύργους, σχήματος τετραγώνου, καὶ δεύτερον, τὸν παχύτατον ἐκεῖνον τοῖχον, ὅστις τὸν νοτιώτατον τῶν πύργων ἦν ἔνε μετὰ τῆς πολυθύρου οἰκοδομῆς. Ὁ τοῖχος οὗτος (ὅστις πρότερον ἦτο ὄλος σχεδὸν τεθαμμένος εἰς τὴν γῆν, ἔπειτα

δὲ ἀνεσκάφη, καὶ ἔδειξεν ἔξωθεν μὲν τὰς δύο τοῦ ἐπιφανείας κατεσκευασμένας λίθοις μεγάλαις παντοίου εἶδους, ἔσωθεν δὲ εἶχε γόμον ἀσβεστόκτιστον) ἐντεθαμμένον εἶχεν ἐντὸς ἑαυτοῦ τὸ ἀπλοῦν ἐκεῖνο δίθυρον σκέλος τῆς πολυθύρου οἰκοδομῆς, ὃ ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω.

Ὁ τοῖχος οὗτος κατεδραχισθεὶς κατὰ μέγα μέρος, ἀνέδειξε πολλὰς ἐπιγραφὰς, ἐνωκοδομημένας ἀτάκτως. Ἐπιγραφαὶ δὲ καὶ εἰς τὰ ἄλλα πρόσθετα μέρη τῆς οἰκοδομῆς πολλὰ ἀνευρέθησαν, ἅπασαι ἐνωκοδομημέναι ὅπου καὶ ὅπως ἔτυχε, ὑπὲρ τὰς 80 μέχρι τοῦδε. Εἶναι δὲ αἱ μὲν πλείσται τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὐκ ὀλίγαι δὲ καὶ τῶν Μακεδονικῶν, μόλις δὲ μία ἢ δύο ἀνάγκη εἰς παλαιότερους χρόνους. Ἰκαναὶ δὲ αὐτῶν ἔχουσιν ἀξιολογότητα καθ' ἑαυτὰς πολλήν, οἷον ἡ τοῦ βάρου Λυκούργου τοῦ ῥήτορος, τινὰ ψηφίσματα, ἐν οἷς τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος, καὶ τὸ περὶ τοῦ ἀγῶνος Σωτηρίων, τοῦ τεθέντος μετὰ τὴν κατὰ τὴν πώσιν τῶν Γαλατῶν, καὶ εἰ τις ἄλλη· ἄλλα δὲν συμβάλλουσιν ἴσως δι' ὅλου εἰς λύσιν τοῦ τοπογραφικοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπιγραφῶν λέγομέν τι καὶ κατωτέρω. Ἐνταῦθα δὲ ἀναφέρομεν, ὅτι καὶ γλυπτικῆς τεμάχια εὐρέθησαν οὐκ ὀλίγα, ἐξ ὧν ἐν ἡ δύο φαίνονται τέχνης ἀξιολόγου, ἔτι δὲ καὶ νομίσματα χαλκᾶ, περὶ τὰ πεντήκοντα, οὐχὶ παλαιότερα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἔτι πῆλινά τινα καὶ χαλκᾶ καὶ σιδηρᾶ σκεύη καὶ ἀγγεῖα, βεβλαμμένα τὸ πλείστον. Ἐπὶ πᾶσι καὶ λείψανα ἢ σημεῖα πυρκαϊῆς παρατηρήθησαν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ἐν τοῖς χώμασι καὶ τῇ ἄλλῃ ὕλῃ, ἀλλ' οὐ πολλὰ ταῦτα.

Ταῦτα εἶναι τὰ μέχρι τοῦδε ὀφθέντα, οὐ πάνυ λεπτομερῶς, οὔτε κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῆς τέχνης ὅρους περιγεγραμμένα ἐνταῦθα. Ἡ ἀκριβεσττέρα περιγραφή εἰς ἄλλον χρόνον καὶ τόπον ἀποκείσθω (*).

Τώρα δὲ, τολμηρὸν εἶναι βέβαια νὰ εἴπη τις ἀπὸ τοῦδε, ὁποῖόν τι ἦν τὸ ἐνταῦθα ἀρχικὸν οἰκοδόμημα καὶ πότε μετεσκευάσθη· τολμηρὸν, ἐπειδὴ εἰσέτι πάντοθεν δὲν ἀπεγυμνώθη, οὐδὲ ἐγνώσθησαν ἔτι τὰ ἄκρα αὐτοῦ, μάλιστα τὰ πρὸς δύοσιν. Ὁ ὀρθοστάτης λόγου χάριν ἐκεῖνος ὁ Πεντελῆσιος δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι καὶ φιλία θύρας μεγίστης πασῶν, πρὸς νότον ἠνεωγμένης, καὶ νὰ παρατείνεται ἔτι τὸ κτίριον πρὸς δυσμὰς καὶ νὰ ἀποβίβη ἴσως τετράγωνον. Πολλὰ λοιπὸν περιμένομεν ἔτι νὰ δείξῃ ἡ ἀνασκαφὴ ἀναγκαίουντα πρὸς λύσιν τοῦ ζητουμένου. Ἀλλ' ἐπειδὴ φυσικὰ ῥέπομεν ἐν τοῖς ἀδύλοις εἰς εἰκασίας, ἃς ῥηθῶσιν ἐνταῦθα αἱ ἀκινδυνότεραι. Πρῶτον λοιπὸν φαίνεται μοι, ὅτι πωρρίνητις οἰκοδομὴ ἀρχαιοτάτη ἢ ἐνταῦθα ἀκριβῶς, ἢ οὐ πολὺ μακρὰν τοῦ χώρου τούτου ὑπῆρξεν, ἥς λείψανα θεωρῶ ἐκεῖνα τὰ Δωρικῶν κόσμου πλείστα μῆλη καὶ κίλιστα. Αὕτη ἔστιν ἡ Στοὰ ποικίλη, Βουλευτήριον, γυμνάσιον Πτολεμαίου, ἢ ὅ,τι θέλει. Ομολογητέον δὲ, ὅτι θεμέλια ἢ τοῖχος τις τῆς πρώτης ταύτης καὶ ἀρχαιοτάτης οἰκοδομῆς δὲν ἀνεγνωρίσθησαν εἰσέτι οὐδ' ἑμοῦ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.— Δευτέραν οἰκοδομὴν φαίνεται μοι, ὅτι δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ἐκεῖνην, ἥς βλέπομεν τὰς πολλὰς θύρας. Αὕτη

(*) Ἀσμένως, νημιζόμεν, θέλουσιν ἰδεῖ οἱ ἀναγνώσται τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος φυλλαδίου δύο ἰχνογραφήματα, ἅπερ ἐσχεδιάσεν ὁ πλήρης ζήλου ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς ἐταιρίας Κ. Ἰω. Παπαδάκης, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

πρὸς δύσιν εἶχε πιθανῶς τὴν κιονοστοιχείαν τῆς. Οἱ κίονες δὲ ταύτης μαρμαρίνοι παρδακτέοι, καθ' ἃ δεικνύει ἡ μία σωζομένη βάσις, καὶ ἡ Ἴωνικοί, ἢ μᾶλλον Κορινθιακοί. Εἶχε δὲ πιθανῶς καὶ ἡμικονας μικροῦς, διότι οὐκ ὀλίγα τοιούτων βάσεις εὐρέθησαν. Ἐν γένει δὲ πολὺν εἶχε τὸν μαρμαρίνον κόσμον, ὡς δεικνύουσι τὰ λειψανα, ἀλλ' ἐργασίας οὐ μάλα ἐπιμελοῦς.

Ἡ οἰκοδομὴ λοιπὸν αὕτη ἡ δευτέρα, ἧς μέγα μέρος σώζεται, καὶ, ὅταν ὅλη ἀνσκαφῇ, ὡς ἐλπίζομεν, θέλει εἶναι μία τῶν μεγίστων τῆς πόλεως ταύτης καὶ λίαν ἀξιοθέατος, ἔχει κατ' ἐμὲ πολλὴν τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς τοῦ ᾠδείου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἴσως εἶναι οὐ μόνον τῶν αὐτῶν χρόνων, ἀλλὰ καὶ τοῦ αὐτοῦ πολυταλάντου καὶ εὐεργετικωτάτου τοῖς Ἀθηναίοις ἀνδρὸς κτίσμα. Τοῦλάχιστον τὰ τέσσαρα μεγάλα βήθρα τὰ ἐνεπίγραφα, τὰ ἐνταῦθα εὐρεθέντα ἐνωκοδομημένα, ἐν αἷς τιμᾶται αὐτὸς τε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἀλκία, ἴσως ὑποβουλεύουσι τὴν εἰκασίαν ταύτην. Λέγω ἴσως, διότι δὲν μελανθ' ἔναι, ὅτι δὲν πρέπει ἐξ ἐπιγραφῶν μόνον εὐρισκομένων που νὰ συμπεραίνῃ τις ἀδεῶς περὶ θέσεων καὶ κτισμάτων, διότι εὐκόλον οὕτω νὰ κατανωῶμεν εἰς ἄτοπα· οὕτω λ. χ. ἐκ τῶν οὐκ ὀλίγων ἐπιτυμβίων ἀπλῶς ἐπιγραφῶν, τῶν εὐρεθειῶν ἐν ταῖς ἀνσκαφαῖς ταύταις, ἂν εἰκάξαι τις, ὅτι ἐδῶ ἦτο νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηναίων, ἤθελε πολὺ καταγελαστοῦ. Καὶ ὁμοῦς διὰ τί καὶ σὺ, ἤθελεν εἰπεῖ τις, ἐπὶ τοιούτου ὀλισθηροῦ ἐδάφους βιβλίων εἰκοτολογεῖς; Δι' ἀπορίαν, πρῶτον ἀποκρίνομαι, ἄλλων ἐνδείξεων ἰσχυροτέρων. Ἐπειτα, ἔχει τινα λόγον, ὡς εἶπα, καὶ ἡ ὁμοιότης ἡ φαινομένη ἐν τῇ τέχνῃ τῆς ἐνταῦθα οἰκοδομῆς καὶ τῆς τοῦ ᾠδείου. Ἐδῶ δὲ εἶναι ὁ τόπος, νομίζω, νὰ εἴπωμεν βραχέα καὶ περὶ τῆς στιχηρᾶς ἐκείνης ἐπιγραφῆς τῆς Πυργιωτίσσης, ἧτις ἂν δὲν ἦτο κολοβή, δὲν θὰ εἶχομεν ἀνάγκη νὰ καταφεύγωμεν εἰς εἰκασίας. Λέγει ἐκείνη· οὐ τάδε θελξιμελῆς Ἀμφιονίς ἦρ πειθοῦς, οὐδὲ Κυκλώπειαι χεῖρες κτλ. ἃ λαίπουσι. Πρόδηλον δὲ, ὅτι τὸ νόημα τῆς ἦτο ὑπερηφανώτατον· ὅτι οὐχὶ λύρα τοῦ Ὀρφέως συνήρμοσε τὰ κτίσματα ταῦτα, οὐδὲ Κυκλώπειαι χεῖρες, ἀλλὰ τις μέγας ἰδιώτης εὐεργέτης, ἢ δῆμος, ἢ βασιλεὺς. Περὶ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἔχω γνώμην, ὅτι εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν ἢ μερικώτερον τῶν Ἡρώδου χρόνων σύνθεμα, καὶ ἐλήφθησαν οἱ ἔχοντες αὐτὴν λίθοι ἐκ τινος διαζώματος τῆς πολυθύρου οἰκοδομῆς καὶ ἐτέθησαν εἰς τὸν πύργον ὅπου νῦν ὄρῳνται ὁ πύργος οὗτος ἔχει καὶ ἄλλως τὰς πλείστας ὑπὲρ πάντα τὰ ἄλλα ἐρείπια ἐπιγραφῆς, καὶ ἐντὸς ἐπὶ πολλῶν μαρμαρίνων βήθρων ἢ σπονδύλων, καὶ ἐκτὸς πανταχόθεν, ἐγκρύπτει δὲ ἴσως καὶ ἄλλα τέχνης κειμήλια, ὡς ἐγὼ πείθω ἐμυτὸν καὶ ποθῶ ἰδίᾳ τὴν προσεχιστάτην αὐτοῦ κατεδάφισιν. Τὴν δὲ ἐπιγραφὴν συνεπλήρωσεν ἐξ εἰκασίας εἰς τετράστιχον ὁ Goettling, καὶ ἔκαμεν αὐτὴν νὰ λέγῃ, ὅτι τὸ κτίσμα εἶναι ἡ Ποικίλη στοά· καὶ δὴ ἐκείνη, ἧτις πρῶτην Πεισιανάκτειος ἐκαλεῖτο. Ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς οἰκοδομῆς, τὸ ὁποῖον εὐρίσκει ὁ ῥηθαίς ἀνὴρ ὁμοῖον μὲς τὸ Θησεῖον καὶ τὸ ἐκθειάζει, εἶναι ἐλεεινὸν συμφόρημα πετρῶν ἐξ ἄλλων οἰκοδομῶν, ἰδίως δὲ τῆς πολυθύρου οἰκοδομῆς, συνηρμοσμένων εἰς πύργον στρατιωτικόν καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἐδῶ δὲ ὀφείλομεν πάντως νὰ ἐνθυμηθῶμεν καὶ τὴν ἐκ παραδόσεως σωζομένην ὀνομασίαν Πυργιωτίσση καὶ νὰ μὴ τὴν καταφρονήσωμεν, ὡς ἐμφορεῖται.

νευσαν τὸ παλαιότερον κτίσµα, ἐφ' οὗ ἡ ἐκκλησία. Τοῦτον δὴ τὸν Πύργον μετὰ τῶν δύο ἄλλων, τῶν βορειότερον κειµένων, δικαιοῦµαι πάντως νὰ ὀνοµάσω τρίτην καὶ νεωτάτην ἐν τοῖς τόποις τούτοις οἰκοδοµὴν ἢ προσοικοδόμησιν ὀχυρωµατικὴν, ἣτις, κατὰ τινα διδόμενα, ἀπὸ τῆς βορειοδυτικῆς ἄκρας τῆς ἀκροπόλεως λαμβίνουσιν τὴν ἀρχήν. προεβaine πρὸς βορρᾶν, ἐπὶ πόσον ἀκριβῶς εἰπεῖν, ἄδηλον, ἀλλ' ἴσως ἔχει πλειότερον τοῦ βορειοστίου ἄκρου τῆς πελυθύρου οἰκοδοµῆς, ἐνθα περίπου βλέποµεν γρηµμὴν τοίχου μεγαλολίθου, κακῶς συνηρµοσµένου, πρὸς ἀνατολὰς χωροῦσαν ἐπὶ ποσὸν, καὶ ἴσως αὕτη εἶναι ἡ καμπὴ τοῦ ὀχυρωµατικοῦ τοίχου. Ἀπετελεῖτο δὲ τις, ὡς φαίνεται, περίβολος ἐν ταῦθα τῆς πόλεως, ἐν καιροῖς ποτὲ κριοίµοις κατασκευασθεὶς καὶ παρηκολούθει γρηµμὴν τινα παλαιότερων οἰκοδοµῶν δημοσίων, ἥδη τότε ἴσως ἐν ἐρειπίοις οὐσῶν, ὧν ἐπιωφελοῦντο οἱ οἰκοδόµοι τό τε πάχος καὶ τὸ ἄλλο ὑλικόν, ἐτι δὲ καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν μορφήν ἀπεμιμοῦντο, ἢ µᾶλλον εἰρεῖν αὕτη ἡ μορφή προσεφέρετο αὐτοῖς εἰκοθεν, διότι τὸ ποιῶς ἐσχηµατισµένον ὑλικόν, ἐτοιµοῦν, παρεκάλει εἰς ὁμοίαν χρῆσιν καὶ εὐχερέστερον ἀπετέλει τὸ ἔργον τῆς οἰκοδοµίας. Ὅπως δὲ καὶ ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ εἶπον, ὅτε λόγον ἔκαµνον περὶ τῶν δευτέρων, ἦτοι τῶν κάτω προφυλαίων τῆς ἀκροπόλεως, τῶν ὑπὸ τοῦ Γάλλου Βουλετῶ 1851 ἀνασκαφέντων, ὡς καὶ περὶ τῶν κατωτέρω ἐν τῇ πόλει, παρὰ τῇ Ὑπαπαντῇ ἀναφανέντων παχέων τοίχων ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἐταιρίας γενοµένη ἀνασκαφῇ τοῦ λεγοµένου βουλευτηρίου (*), λέγω καὶ ἐγὼ εἰκαστικῶς, ὅτι ἴσως ταῦτα πάντα τὰ προφανῶς μεταγενέστερα κτίσµατα εἶναι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἔργα, ἣτοι κατασκευάσθησαν τότε ὅτε κατὰ Ζώσιμον (βιβλ. Α΄.) ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ Καίσαρος, 253—259 μ.Χ., ἐπικειµένης εἰσβολῆς Γόθων εἰς τὴν Ἀττικὴν, οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτον ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς μεγάλης ἐπὶ Σύλλα καταστροφῆς τὰ ἑαυτῶν τείχη ἀνωκοδόμησαν. Καὶ νεωτέρα μὲν τυχὸν τῶν χρόνων τούτων δύναται νὰ εἶναι αὕτη ἡ ὀχυρωµατικὴ προσοικοδόμησις, παλαιότερα δὲ πολὺ ὄχι, διότι αἱ χρονολογικῶς νεώταται ἐπιγραφαὶ, αἱ ἐν ταῦθα εὐρεθεῖσαι ἐνετειχισµένοι ἀτάκτως, εἶναι αἱ τοῦ Ἡρώδου, τοῦ ἀκµίσαντος κατὰ τὰ μέσα τοῦ β' μ.Χ. αἰῶνος. Δὲν εἶναι δὲ πρέπον νὰ εἴπη τις, ὅτι πολὺ ταχέως τὰ τιμητικὰ τοιοῦτου ἀνδρὸς βάρη ἐκ τῶν οἰκείων θέσεων ἀπεσπᾶσθησαν καὶ ἐνετειχίσθησαν ὅπου ἔτυχεν, ἄνευ μεγίστης καὶ ἐπικειµένης ἀνάγκης. Τοιαύτη δὲ ὅσον τοῦλάχιστον ἐγὼ ἠκαίρησα νὰ ἀναζητήσω, πρώτη ἀναφέρεται ἱστορικῶς ἢ ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ. Ἄλλα δὲ ἐπιγραφὰ πολὺ νεώτεροι εἶναι αἱ ἐπὶ τοῦ νοτίου κρητιδώματος τῆς Πυργιωτίσσης, πολὺστίχοι ἐκείναι, ἃς διὰ τὸ δυσανήγνωστον δὲν ἠδυνήθηµεν μέχρι τοῦδε νὰ ἀντιγράψωµεν καὶ νὰ καταλάβωµεν τὸ νόηµά των· ἀλλ' ἐκεῖναι ἐνεχρήχθησαν πιθανῶς τότε ὅτε ὑφίστατο ὠκοδομηµένος οὕτω ὁ πύργος.

Ἐξωδεύθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν μέχρι τῆς ὥρας ὑπὲρ τὰς 5 χιλιάδας δραχµῶν.

Αἰτῆται δὲ τῆς ἐφορείας τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν μέλλει, ὡς πληροφοροῦµεθα, νὰ παραχωρήσῃ τῇ ἐταιρίᾳ τὸ ποσὸν τὸ προκύπτον ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἀχρήστου τῶν

(*) Ἴδ. Π. Εὐστρατιάδην ἐν τῇ Β' φυλλαδίᾳ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολ. Συλλόγου ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν, Ἀθῆν. 1852.

ἀνασκαφῶν ὑλικοῦ, δι' οὗ θέλει προσγίνει ἀνακούφισίς τις τῇ ἐταιρίᾳ, ὡς τοιαύτη παρεχώρησις καὶ ἄλλοτε τῷ 1849 ἐγένετο.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Τὸ παρελθὸν ἔτος παρεχώρησεν, ὡς γνωστὸν, ἡ Σύγκλητος τοῦ Ὁθωνείου πανεπιστημίου εἰς τὴν ἐταιρίαν τὴν χρῆσιν ἑνὸς τῶν ἰσογείων τοῦ Πανεπιστημίου ἀκροατηρίων, θεατροειδῶς κατεσκευασμένου καὶ ἱκανῶς εὐρυχώρου, καὶ εἰς αὐτὸ τότε συνήχθησαν ὑπὸ τῆς πρὸ ἡμῶν ἐφορείας ἀρχαιότητές τινες, ἐκ δωρεῶν προσερχόμεναι. Ἡμεῖς δὲ ἐξηκολουθήσαμεν τὸ ἔργον, οὐ μένον δωρεὰς δεχόμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀγοράζοντες ὅσα τινὲς ἤθελον νὰ πωλῶσιν εἰς τὴν ἐταιρίαν ἐπὶ εὐλόγῳ τιμῇ, διότι κτὸ τῶν λίαν ἀκριβῶν ἐμακρυνόμεθα ἕνεκα τῆς ἐνδείας τῶν πόρων. Καὶ δωρηταὶ μὲν κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος ἀνεγράφησαν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐταιρίας πενήκοντα, ὧν τὰ ὀνόματα μετ' εὐγνωμοσύνης ἐδημοσιεύομεν ἐκαστοτε ἐν ταῖς ἐφημερίσι κατὰ μηνιαία διαστήματα, καὶ ἐν πίνακι δὲ προσαρτητητομένῳ εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτης θέλουσιν ἐπίσης ἀναγραφῆ. Τινὲς δὲ καὶ τῶν πέρυσιν ἐν τῇ ἐκθέσει μνημονευθέντων προσήνεγκαν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον δῶρα τῇ ἐταιρίᾳ, ὡς ὁ Κος Ν. Βαρθαρήγος καὶ ἄλλοι. Ἐτι δὲ καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου παρακατέθεσεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἐταιρίας αἰγυπτιακάς τινας ἀρχαιότητας, ἀξίας λόγου.

Εἰς ἀγορὰν δὲ ἀρχαιοτήτων ἐδαπανήθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους δραχμαὶ 2663, 25. Διὰ τόσου ποσοῦ δὲν ἀγοράζονται βεβαίως ἐκλεκτὰ καὶ σπάνια πράγματα, ἀλλ' ὅμως ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἀρχὴ ἀγορῶν, ἵνα μάθωσιν οἱ πολλοὶ, ὅτι καὶ ἡ ἐταιρία ἀγοράζει διὰ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος Μουσεῖον, καὶ μὴ προσφέρωσι πάντα τὰ πωλήσιμα εἰς τοὺς ξένους ἐπὶ σκοπῷ ἐξαγωγῆς κατὰ παράβασιν τῶν καλῶς κειμένων νόμων τῆς πολιτείας. Ἀγορὰ ἀρχαιοτήτων, ὅσον ἠδυνήθημεν νὰ ἀναδιφῶμεν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἐταιρίας, ἴσως ἀπαξ μόνον εἶχε γίνῃ πρὸ ἡμῶν, ἐν ἔτει 1846, ὅτε ἐπιτύμβιοί τινες στήλαι καὶ ἀγγεῖα Κορινθιακὰ 160 ἠγοράσθησαν, καὶ ἐτηροῦντο τὰ ἀγγεῖα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ. Ταῦτα ἀνεζητήσαμεν παρὰ τοῦ ἐφόρου τῆς βιβλιοθήκης, καὶ ἀπεδόθησαν τῇ ἐταιρίᾳ πολὺ πλείονα, ἤτοι 306, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ τὰ τῆς ἐταιρίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ πλείονων ἄλλων ἄλλης προελεύσεως ἀγγείων τῆς βιβλιοθήκης. Ἐδόθησαν δὲ ἡμῖν ἔτι ἐκ τῆς βιβλιοθήκης καὶ πέντε χαλκᾶ σκευὴ ἀξία λόγου καὶ τινες μικραὶ ἐξ ὀπτηγῆς ἀρχαιοτήτες, τὸ ὅλον μετὰ τῶν ἀγγείων, 371 κομμάτια. Ἀναζητοῦντες δὲ τὰ παλαιὰ κτήματα τῆς ἐταιρίας, μετεκομίσσαμεν καὶ ἐπιγραφὰς πολλὰς καὶ τινὰ γλυπτικῆς ἔργα, τὰ ὅποια ἀνασκαφέντα ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ἐν ἔτει 1851, ἐφυλάττοντο τέως ἐν τῷ λουτρῷ, ἔνθα ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὰ γύψινα ἔκτυπα τοῦ Παρθενῶνος, ὁμοίως μετεκομίσσαμεν καὶ ἐκ τῆς θέσεως τῆς καλουμένης τοῦ βουλευτηρίου ἔργα τινὰ γλυπτικῆς καὶ ἐπιγραφῆς.

Ἡ ἐφορεία οὕτω συναθροίσασα ἱκανὸν ποσὸν ἀρχαιοτήτων, εἶχεν ἤδη πρὸ μηνῶν ἀνοικτὸν τρις τῆς ἐβδομίδος τὸ Μουσεῖον τῆς διὰ τοὺς φιλαρχαίους, εἰς οὓς ἔκρινε καλὸν νὰ παρέχῃ πᾶσαν ἄδειαν καὶ εὐκολίαν εἰς τὸ μελετᾶν καὶ ἀντιγράφειν καὶ ἀπεικονίζειν τὰ ἀρ-

χαῖα, ἔτι δὲ καὶ ἐκδίδειν διὰ τοῦ τύπου αὐτὰ ἐλευθέρως, διότι τοῦτο ἐνόμισε καὶ ἑλληνο-
πρεπὲς καὶ συντελεστικὸν εἰς τὴν προκοπὴν τῆς ἀρχαιολογίας. Οὕτω πλείστα ὄμματα καὶ
πλείστοι νόες ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ἔρευναν τῶν πολλάκις σκοτεινῶν τῆς ἀρχαιότητος
λειψάνων πλείστα καὶ κατορθοῦσι ἐν σχετικῶς βραχυτάτῳ χρόνῳ.

Τὰ συναχθέντα ἐν τῷ Μουσεῖῳ ἀρχαῖα δὲν εἶναι βεβχίως κατὰ τὸ πλείστον οὔτε σῶα
καὶ ὀλόκληρα οὔτε ἐκπρεπῆ ἀριστουργήματα τέχνης, ἐνὶ λόγῳ, δὲν φαντάζουσιν τὰ πλεί-
στα εἶναι κατὰ μὲν τὴν τέχνην μέτρια, κατὰ δὲ τὴν διατήρησιν κολοβά, ἀλλὰ ἐκτός
τῶν πολυπληθῶν ἐπιγραφῶν (ἔχομεν αὐτῶν περὶ τὰς 300,) αἵτινες ἔχουσι τὴν ἀξίαν των,
οἰαδῆποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ διατήρησίς των, πολλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχαίων εἶναι περιεργό-
τατα τῆς τέχνης λείψανα, ἐξηγητικὰ τοῦ ἀρχαίου βίου ἐν γένει, καὶ τινὰ ἴσως μοναδικὰ
εἰς τὸ εἶδός των. Ἡ δὲ συμφόρησις καὶ κολοβῶν ἔργων ἐν κοινῷ Μουσεῖῳ δικαιολογεῖται
μὲν καὶ ἄλλως ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ, ἔχει δὲ ἴσως καὶ τοῦτο τὸ καλὸν περ' ἡμῶν, νὰ βλέ-
πωμεν, ὅτι σχεδὸν τοιαῦτα μόνον περ ελείφθησαν εἰς ἡμᾶς τοὺς κληρονόμους τοῦ προγο-
νικοῦ τῆς τέχνης πλούτου καὶ νὰ ἐξαπτόμεθα εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἀπόκτησιν τελειοτέρων
καὶ καλλιόνων. Εἶναι δὲ τὰ συνηγμένα παντὸς εἶδους καὶ πάσης ὕλης, ἀγάλματα περι-
φερῆ, προτομαί, ἀνάγλυφα, στήλαι ἐπιτύμβιοι, νομίσματα χαλκᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀγγεῖα λί-
θινα, πήλινα, ὑάλινα, ὀρειχάλκινα, λύχνοι, τύποι ἢ προπλάσματα ἢ μῆτραι λύχνων, μῆτραι
ἄλλων μορφῶν, μορφαὶ διάφοροι ἐξ ὀπτῆς γῆς, σταθμὰ μολύβδινα καὶ πήλινα καὶ λίθινα
πάνυ περιεργα, χαλκᾶ σκευὴ διάφορα, πεσοὶ σφενδονῶν, καὶ ἄλλα διάφορα, ἀκατονόμη-
στα ἐπὶ τοῦ παρόντος πράγματα, εἰδὸτι ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰσέτι ἀγνοεῖται.

Κατὰ δύο μάλιστα ἤδη ἀρχαιοτήτων δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ συλλογὴ τῆς ἐται-
ρίας ἔχει εἰδικὴν ἀξίαν, Α' κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐνεπιγραφῶν λαβῶν ἀμφορέων
τῆς Κνίδου, Ῥόδου, Θάσου καὶ ἄλλων τινῶν ἀγνώστων τόπων, Β' κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
πηλίνων ἐκείνων κωνικῶν, πυραμιδοειδῶν, τριγωνικῶν, φακοειδῶν καὶ σακκοειδῶν σωμα-
των, ὅποια ἢ δὲν ἔχουσι ὅλως τὰ ἄλλα τῆς Εὐρώπης Μουσεῖα, ἢ ἔχουσι ὀλίγιστα, ὡς
τὰ ἡμέτερα, τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει καὶ τῷ Θησεῖῳ, τὸ Βρεττανικὸν ἐν Λονδίῳ καὶ εἴτι ἄλλο.
Ἡ ἀξία δὲ τούτων θέλει γνωρισθῆ τότε ὅταν ἐκδοθῶσι διὰ τοῦ τύπου, ἀπεικονισμένα ὡς
πρέπει, ἂν οἱ μεθ' ἡμᾶς ἔφοροι εὐπορήσωσι χρημάτων καὶ σχολῆς. Ἦδη δὲ ἀρχὴ τις ἐκ-
δόσεως ἐγένετο διὰ τῶν ἐνόμων μέσων, καὶ διανέμεται ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦθα μέλη
τῆς ἐταιρίας τὸ πρῶτον φυλλάδιον, ὅπερ περιέχει μέρος τῶν ἐπιγραφῶν, μάλιστα τῶν
ἐπὶ λίθου. Θέλουσι δὲ ἐξακολουθήσει, ὡς ἐλπίζομεν, καὶ οἱ μεθ' ἡμᾶς τὸ ἔργον.

Κατάλογος δὲ ἀκριβῆς πάντων τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τῆς ἐταιρίας συνηγμένων ἀρχαίων,
ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν κατεστράθη εἰσέτι. Πρόχειρός τις μόνον ὑπάρχει. Ἐπεχειρήθη μὲν
τὸ τελειότερον ἔργον, ἀλλὰ δὲν ἐξετελέσθη, ὡς ἀπαιτοῦν χρόνον ἰκανόν. Ἐν τούτοις δύ-
γεται καὶ ὑπὸ τῶν μεθ' ἡμᾶς νὰ συνταχθῆ, λαμβανομένων τῶν εἰδήσεων ἐκ τῶν πρακτι-
κῶν τῆς ἐταιρίας, ἔνθα ἐκάστοτε ἐσημειοῦντο τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ Μουσεῖον ἀρχαῖα.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ.

Ἐπισκευῆ, κυρίως εἰπεῖν καὶ ἀξία τινὸς λόγου ἔγινε, κατὰ τὸ ἐνιαύσιον διάστημα μία

μόνη, ἢ τοῦ Θεοσείου, εἰς ἣν ἐδύκεν ἀπορριπὴν σιλογενῆς ἀνήγ, ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ Κοσ Σ. Ν. Φραγκόπουλος, δηλύσας ἡμῖν διὰ τοῦ ἐνταῦθα Κοῦ Γ. Μαντζαβίνου, ὅτι ἐπροθυμεῖτο νὰ δαπανήτῃ εἰς ἀνέγερσιν τῶν τοῦ Περθενοῦνος κκτηρημιμένων κίωνων. Ἡ δὲ ἐφορεῖα θεωρήσασα τὸ ἔργον λίαν δυσχερὲς καὶ χρῆζον πολλῆς προνοίας καὶ πολλῶν προκταρακτικῶν ἐργασιῶν, ἀνέβλεπε πρὸς τὸ παρὸν αὐτὸ, καὶ ὑπέβλεπεν ἄλλο εἰς τὸν Κοῦ Φραγκόπουλον, προϋργιαίτερον, ὡς ἐνόμιτε, καὶ ἄλλα εὐχερέστερον, τὴν εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἐπίθεσιν λίθων τινῶν μεγάλων, καταπεσόντων πρὸ πολλοῦ ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετιώματος τοῦ Θεοσείου καὶ ἐκ τοῦ πρὸς βορρῶν γείσου. Οὗτοι οἱ λίθοι, ἐπιμελεῖα τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συνεφόρου Κοῦ Αὐστ. Καυταντζόγλου, τοῦ ἀρχιτέκτονος, ἐτετέθησαν ἀνευ προσθηκῶν νέων εἰς τὰς οἰκεῖας θέσεις καὶ οὕτω ἠλαττωθῆσαν ἐπὶ ποσὸν τὰ χίσιμα τὰ διακόπτουσι τὴν συνέχειαν τῶν καλῶν ἀρχιτεκτονικῶν γραμμῶν τοῦ ναοῦ. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐπισκευῇ ἐγένοντο καὶ τινες παρατηρήσεις ἀξίαι λόγου παρὰ τοῦ Κοῦ Καυταντζόγλου, ἅλλαι τε καὶ ὅτι ἐκ δύο εἰδῶν μαρμάρου ἐκτίσθη ἀρχῆθεν ὁ ναὸς οὗτος, περὶ οὗ θέλει δημοσιευθῆ τις διατριβὴ ἐν κειρῷ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Κοῦ Καυταντζόγλου. Εἰς τὴν ἐπισκευὴν ταύτην ἐδαπανήθησαν δρ. 581, ἃς κατεβλεπε προθύμως ὁ ρηθεὶς ὁμογενής.

Ἔτι δὲ πεισθεῖσα ἡ πλειονοψυχία τῆς ἐφορείας, ὅτι τὰ θεμέλια τοῦ Θεοσείου δὲν ἦσαν τὰ παλαιὰ γυμνα ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ, δυτικοῦ καὶ βορείου μέρους, καὶ ὁ παρὰ τὸν ναὸν βράχος τραχὺς καὶ ἀνώμικλος, ἐνέκρινε νὰ ἐπιρριφθῶσιν ἐκεῖ χώματα, ὅπερ καὶ γίνεται νῦν.

Ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς μικραὶ ἐπισκευαὶ, αἱ ἐξῆς. Ἡ νοτιὰ γωνία τῆς πολυθύρου οἰκοδομῆς καὶ δύο θύραι αὐτῆς καὶ ἄλλα τοῦ τοίχου χίσιμα, χάριν ἀσφαλείας, πλείονος ἐπερρώσθησαν λιθίνῃ προσοικοδομήσει.

Ἐπισκευὴ τις τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ περὶ τὸν καταπεσόντα κίονα τοῦ Ὀλυμπείου.

Μετσκευάσθη ἐπὶ τὸ στερεώτερον ὁ περίβολος, ὁ περὶ τὰ γιγαντόσχημα ἀγάλματα τὰ παρὰ τὴν Παναγίαν Βλασταροῦ.

Ἐτέθη καὶ ἐν μικρὸν σιδηροῦν κιγκλιδῶμα εἰς τὴν ξυλίνην αὐλειον θύραν τῆς μεγάλης λεγομένης Παναγίας, ἵνα βλέπωσιν οἱ διαδίδται, ὅτι ἐκεῖ ἴστανται παλαιοῦ κτίσματος κίονες.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ἡ μικρὰ τῆς εταιρίας βιβλιοθήκη, περὶ ἧς ὀρθῶς ἐρρήθη πέρυσιν, ὅτι ἰδίως ἀρχαιολογικὰ βιβλία ἔχει ὀλίγα, ἠξήσῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους κατὰ 49 τόμους καὶ φυλλάδια, ἐν οἷς καὶ ἀρχαιολογικὰ τινὰ συγγράμματα ἀξία λόγου, προσερχόμενα ἐκ δωρεῶν.

Πίναξ λεπτομερῆς τῶν εἰσελθόντων οὕτω βιβλίων θέλει προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει.

Ἠγοράσθη δὲ ὑπὸ τῆς ἐφορείας τὸ σύνταγμα τῶν ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Boeckh, ὡς θεωρηθὲν ἀπαραίτητον εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας. Δύναται ἡ βιβλῶς αὕτη οὐ μόνον εἰς τοὺς κατὰ καιροὺς ἐφόρους νὰ χρησιμεύῃ ὅσοι δὲν ἔχουσιν αὐτὴν οἱκοῖ ἰδιόκτητον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα τῆς εταιρίας μέλη, διότι βέβαια τὸ μόνον ἐν δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῶν Ἀθηνῶν ἀντίτυπον τοῦ συγγράμματος τούτου, τὸ τῆς δημοσίας καὶ τῆς τοῦ Πανεπι-

στημίου βιβλιοθήκης, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπαρκῆ εἰς πάσας πάντων τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιο-
λογούντων τὰς ἀνάγκας.

Κατωρθώθη δὲ καὶ ἡ συμπλήρωσις σωμάτων ἑπτὰ τελείων τῆς ἐνταῦθα πρὸ ἐτῶν ἐκδι-
δομένης ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος. Τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, αἰτήσῃ τῆς ἐφο-
ρείας, ἐδωρήσατο τῇ ἐταιρίᾳ δύο σώματα τῶν Antiquités Helléniques τοῦ Κ^{ου} Ἀλ.
Ῥαγκαβῆ.

Ταῦτα περίπου εἶναι, Κύριοι, τὰ ἔργα τῆς ἐφορείας κατὰ τὸ παρελθὸν ἀρχαιολογι-
κὸν ἔτος. Ἐν δὲ ἔτι μένει νὰ ἀναφέρω οὐχὶ τελεσθὲν, ἀλλὰ μόλις ψαυσθὲν ἔργον. Ἡ ἐφο-
ρεία δηλ. ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ἀσχοληθῆ καὶ εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ ὀργανισμοῦ τῆς
ἐταιρίας, ὅστις ὁμολογεῖται, ὅτι εἶναι κατὰ πολλὰ ἐλλιπής. Διορθούμενος οὗτος καὶ συμ-
πληρούμενος, δύναται νὰ ρυθμίξῃ κάλλιον τῆς ἐκάστοτε ἐφορείας τὴν ἐνέργειαν, ἄγων αὐ-
τὴν εὐχερέστερον ἐπὶ τὸν σκοπὸν. Ἐμελέτα δὲ ἡ ἐφορεία εἰς γενικὴν ἐπὶ τούτῳ συγκα-
λουμένη τῶν μελῶν τῆς ἐταιρίας συνέλευσιν νὰ προτείνῃ τὰς περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ μεταρ-
ρυθμιστικὰς προτάσεις τῆς, αἵτινες τότε συζητούμεναι δεόντως καὶ διατυπούμεναι ὀρι-
στικῶς, ἠδύνατο νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ἡ ἐφορεία
δὲν ἠδυνήθη νὰ συντελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο. Θεωροῦσα δὲ αὐτὸ λίαν ἀναγκαῖον, τὸ συνιστᾷ
εἰς τοὺς μέλλοντας ἐφόρους.

Καταπαύω τὸν λόγον, εὐχόμενος τῇ ἐταιρίᾳ πλείονα εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος τὰ βοηθητικὰ
μέσα καὶ δραστηριότητα σκόπιμον τῆς νέας ἐφορείας πλείονα, ἐπὶ προκοπῇ μὲν τῶν ἀρχαιο-
λογικῶν παρ' ἡμῖν σπουδῶν, ἐπ' ὠφελείᾳ δ' ἅμα καὶ εὐκλείᾳ τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΙΟΥ.

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Κύριοι,

Μετὰ τὰς λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῆς ἐφορείας, τὰς ὁποίας ἠκούσατε ἤδη
δημοτελῶς ἀναγνωσθείσας ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Προέδρου, καὶ τοῦ γραμματέως τῆς
ἐταιρίας, ἐπέρχεται κατόπιν τούτων κατὰ τὸν νόμον καὶ ἡ τοῦ ταμίου. Εἰς ταύτην γί-
νεται λόγος περὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ διαστή-
ματι τούτῳ διαχειρίσεων τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς, εἰς δὲ τὸ τέλος καταδείκνυται ἡ ὑπολει-
πομένη χρηματικὴ τῆς ἐταιρίας κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ περισσεῦον ποσὸν λογίζεται
εἰς κεφάλαιον αὐτῆς διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος. Τὰ καθ' ἕκαστα τῶν κονδυλίων, ἅτινα ἀπαρτίζουσι
τὰ ποσὰ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐταιρίας, ἐκτεθειμένα ἐν πάσῃ τῇ ἀκριβείᾳ εἰς τὰ ἀνή-
κοντα βιβλία, ἀποδεικνύονται ἀπὸ τὰ διπλότυπα τῶν εἰσπράξεων, ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλμα-
τα τῶν πληρωμῶν, καὶ μαρτυροῦνται ἀπὸ τοὺς λεπτομερεῖς περὶ ἐνὸς ἐκάστου τούτων
λόγους.

Ἔσοδα		Ἔξοδα																																					
<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 80%;">Ἀπὸ περίσσευμα λογαρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους.</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">Δρ. 2,549, 1</td> </tr> <tr> <td>» Λαγεῖον</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">» 725.77</td> </tr> <tr> <td>» Μερίσματα</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» τῆς Α. ἑξαμηνίως τοῦ 1859 ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς ἐταιρίας Δρ. 352</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">} 752.</td> </tr> <tr> <td>» τῆς Β. ἑξαμην. αὐτῆς » 400</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Προσφοράς. Ἀνωμόμου γενναίου καὶ κατ' ἄλλα</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Εὐεργετίου τῆς πατρίδος ἐκ Βουκουρεστίου Δρ. 4000</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">} 2332.</td> </tr> <tr> <td>» Ἀνδρέου Συγγρού. » 4232</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Σ. Ν. Φραγκοπούλου διὰ τὸ Θησεῖον. » 600</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Συνδρομὰς</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">9335,99</td> </tr> <tr> <td><u>Τὸ ὅλον τῶν Ἐσόδων Δρ. 16,394,7</u></td> <td></td> </tr> </table>	Ἀπὸ περίσσευμα λογαρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους.	Δρ. 2,549, 1	» Λαγεῖον	» 725.77	» Μερίσματα		» τῆς Α. ἑξαμηνίως τοῦ 1859 ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς ἐταιρίας Δρ. 352	} 752.	» τῆς Β. ἑξαμην. αὐτῆς » 400		» Προσφοράς. Ἀνωμόμου γενναίου καὶ κατ' ἄλλα		» Εὐεργετίου τῆς πατρίδος ἐκ Βουκουρεστίου Δρ. 4000	} 2332.	» Ἀνδρέου Συγγρού. » 4232		» Σ. Ν. Φραγκοπούλου διὰ τὸ Θησεῖον. » 600		» Συνδρομὰς	9335,99	<u>Τὸ ὅλον τῶν Ἐσόδων Δρ. 16,394,7</u>		<table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 80%;">Εἰς διάφορα ἔξοδα Γραφ. Μουσ. κτλ.</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">Δρ. 945,24</td> </tr> <tr> <td>» Τυπωτικὰ τῷ Ἀγγελοπούλῳ » 160,—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Μισθοδοσίας τοῦ κλητῆρος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου δια μῆνας 13 » 820,—</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Ἀγορὰς ἀρχαιοτήτων. . . . » 2,663.17</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Ἀνασκευὰς ποικίλης στοᾶς ἢ οἰκίας Σαλωνιτίδου. . . . » 4,950,35</td> <td></td> </tr> <tr> <td>» Ἐπισκευὰς Θησείου » 581,—</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;"><u>10,089,76</u></td> </tr> <tr> <td>» Ὅσα πρὸς ἰσολογισμὸν, ἢ ἐξίσωσιν τοῦ παρόντος λογαρ. προυπολογιζόμενα εἰς κεφάλαιον τῆς ἐταιρίας διὰ τὸ εἰσιὸν ἔτος.</td> <td style="text-align: right; vertical-align: bottom;">6,304,34</td> </tr> <tr> <td><u>Τὸ ὅλον Δρ. 16,394,7</u></td> <td></td> </tr> </table>	Εἰς διάφορα ἔξοδα Γραφ. Μουσ. κτλ.	Δρ. 945,24	» Τυπωτικὰ τῷ Ἀγγελοπούλῳ » 160,—		» Μισθοδοσίας τοῦ κλητῆρος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου δια μῆνας 13 » 820,—		» Ἀγορὰς ἀρχαιοτήτων. . . . » 2,663.17		» Ἀνασκευὰς ποικίλης στοᾶς ἢ οἰκίας Σαλωνιτίδου. . . . » 4,950,35		» Ἐπισκευὰς Θησείου » 581,—	<u>10,089,76</u>	» Ὅσα πρὸς ἰσολογισμὸν, ἢ ἐξίσωσιν τοῦ παρόντος λογαρ. προυπολογιζόμενα εἰς κεφάλαιον τῆς ἐταιρίας διὰ τὸ εἰσιὸν ἔτος.	6,304,34	<u>Τὸ ὅλον Δρ. 16,394,7</u>	
Ἀπὸ περίσσευμα λογαρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους.	Δρ. 2,549, 1																																						
» Λαγεῖον	» 725.77																																						
» Μερίσματα																																							
» τῆς Α. ἑξαμηνίως τοῦ 1859 ἀπὸ τῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν 8 μετοχῶν τῆς ἐταιρίας Δρ. 352	} 752.																																						
» τῆς Β. ἑξαμην. αὐτῆς » 400																																							
» Προσφοράς. Ἀνωμόμου γενναίου καὶ κατ' ἄλλα																																							
» Εὐεργετίου τῆς πατρίδος ἐκ Βουκουρεστίου Δρ. 4000	} 2332.																																						
» Ἀνδρέου Συγγρού. » 4232																																							
» Σ. Ν. Φραγκοπούλου διὰ τὸ Θησεῖον. » 600																																							
» Συνδρομὰς	9335,99																																						
<u>Τὸ ὅλον τῶν Ἐσόδων Δρ. 16,394,7</u>																																							
Εἰς διάφορα ἔξοδα Γραφ. Μουσ. κτλ.	Δρ. 945,24																																						
» Τυπωτικὰ τῷ Ἀγγελοπούλῳ » 160,—																																							
» Μισθοδοσίας τοῦ κλητῆρος τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ βοηθοῦ τοῦ γραφείου δια μῆνας 13 » 820,—																																							
» Ἀγορὰς ἀρχαιοτήτων. . . . » 2,663.17																																							
» Ἀνασκευὰς ποικίλης στοᾶς ἢ οἰκίας Σαλωνιτίδου. . . . » 4,950,35																																							
» Ἐπισκευὰς Θησείου » 581,—	<u>10,089,76</u>																																						
» Ὅσα πρὸς ἰσολογισμὸν, ἢ ἐξίσωσιν τοῦ παρόντος λογαρ. προυπολογιζόμενα εἰς κεφάλαιον τῆς ἐταιρίας διὰ τὸ εἰσιὸν ἔτος.	6,304,34																																						
<u>Τὸ ὅλον Δρ. 16,394,7</u>																																							

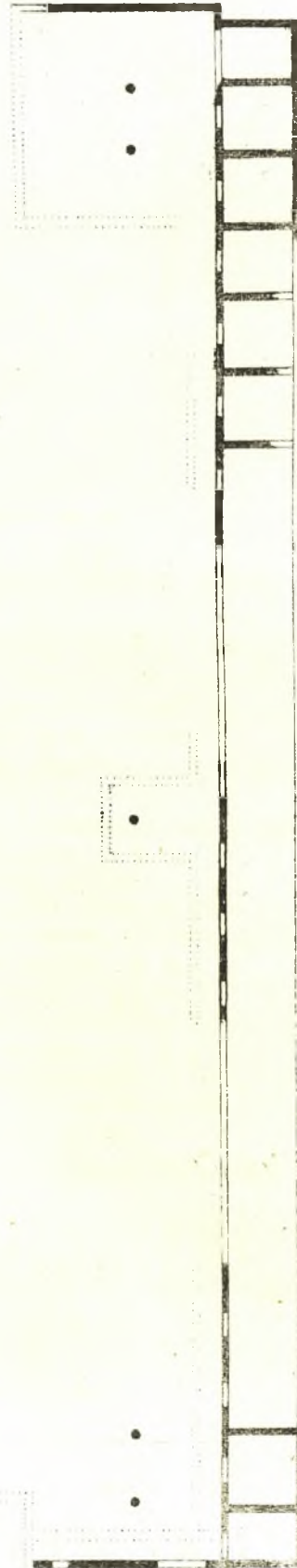
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἰουν. 1860,

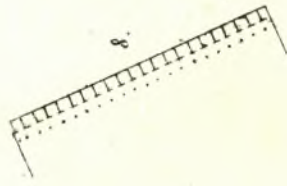
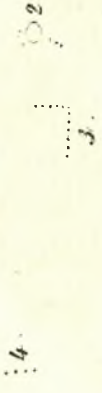
ΓΕΩΡΓ. Μ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ.

Ταμίης τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως ὁ ταμίης ἀνέφερεν εἰς τὴν συνέλευσιν, ὅτι παρεκτός τῶν ὀκτῶ μετοχῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἐταιρία ἔχει εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, καὶ λαμβάνει τακτικῶς τὰ τῶν ἑξαμηνιῶν μερίσματα, ὡς προεξετέθη, ἡ ἐταιρία κέκτηται ἀκόμη καὶ ἐν οἰκόπεδον ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν τὸ παλαιὸν Βουλευτήριον λεγόμενον, καὶ μίαν ἐν Κηφισίᾳ οἰκίαν, πρὸ ἐτῶν δωρηθεῖσιν τῇ ἐταιρίᾳ ὑπὸ τοῦ αἰοιδίμου Κωνσταντίνου Ἰωαννίδου.

Μετὰ ταῦτα πρόβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐταιρίας· ἐξελέχθησαν δὲ κατὰ πλειοψηφίαν πάλιν οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἦτοι ὁ μὲν Φίλιππος Ἰωάννου, πρόεδρος, διὰ ψήφων 59, ὁ Κ. Σ. Πιττάκης, ἀντιπρόεδρος, διὰ ψ.68, ὁ Στέφανος Α. Κουμανούδης, γραμματεὺς, διὰ ψ.71, ὁ Γ. Μ. Καραμάνος, ταμίης, διὰ ψ.60, καὶ μέλη εφορευόντα ὁ Ε. Καστόρχης διὰ ψ.57, ὁ Λ. Καυταντζόγλους διὰ ψ.47, ὁ Π. Εὐστρατιάδης διὰ ψ. 41, ὁ Γ. Γ. Παπαδόπουλος διὰ ψ. 34. καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνέλευσις.

- 1. Στέν Αόριανόν
- 2. Σπο. Λεπυρ Αόριανόν
- 3. Στέν Αόριανόν
- 4. Νέος Αόριανός Αργυρούδος
- 5. Βου. Λεπυρ
- 6. Ομόριον
- 7. Α. Λαυρ
- 8. Γ. Αόριανόν